

Dette skete ikke ved Rigsdagens Aabning i Oktober Maaned fra Regjeringens Side, med mindre man kunde tage det for Angivelse af en Grund, at, da et Blad her i Byen fremkom med en flot Insinuation om, at Grunden til Udsættelsen var at søge i, at man i Statsraadet var uenig med Hensyn til Hestfolkets, det officielle Organ, Berlingske Tidende, da angav, at en saa latterlig Grund ikke var til Stede, men at de store Spørgsmaal om Forsvarsvæsenets Ordning ikke vare saa tilstrækkelig overveiede, at de kunde forelægges strax ved Rigsdagens Sammentræden i Oktober. Dette vilde jeg for mit Vedkommende erkjende for at være en meget god Grund, hvis det virkelig forholder sig saaledes, og som en fuld forsvaerlig Grund for Regjeringen for en Udsættelse af Rigsdagen; men jeg tror, det vilde have havt nogen Indflydelse paa Stemmningen, naar den høitagede Regjering lige ud havde sagt, at det forholdt sig saaledes, hvis det nu skulde vise sig at være saaledes. Jeg agter i Dieblisset ikke at sige Mere. Jeg har med megen Sorg været Vidne til de Udtalelser, der ere faldne fra et æret Medlems (Vojssens) Side, der vel til en vis Grad kan betragtes som Ordførere for Mjertallet her i Salen, om de store og vigtige Forsvarsspørgsmaal, idet det forekommer mig, at, dersom vi tage Tingene paa den Maade, som han synes at anbefale os, komme vi ingen Veie med Hensyn til Fremme af denne Sag, thi det er en vigtig Sag. Vi ligge for aabne Døre og vide ikke, hvilket Dieblis Freden bliver forstyrret i vort Land.

Tauber: Til den høitærede Conseilspræsident og Finantsminister (Skirup) skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg selvfølgelig ikke tvivler om, at han fortolker Grundlovens Paragraf angaaende Finantslovens Forelæggelse paa den Maade, som han nævnte, og at han er gaaet ud derfra, men jeg har kun anført den Opsættelse, jeg har. Denne staar i meget stærk Modstrid til den høitærede Ministers, men jeg tror, at min Fortolkning nærmest er den, som stemmer med Udtrykkene og utvivlsomt ogsaa med den Mening, som man havde dermed, da Bestemmelsen blev givet. — Naar den høitærede Minister fralagde sig, at han skulde have anskaffet flere af de Østeborgske Obligationer, tror jeg ikke, det var fornødent. Jeg har anført, at Betsbet, siden den forrige Finantslov blev forelagt, var blevet forøget, og jeg henledebe Opmærksomheden paa og udtalte min Forundring over, at Nogen, efter at det en Gang var stet, kunde falde paa at anskaffe flere af de Baver; men hvorvidt det er den ærede Minister eller hans Forgænger, der har anskaffet dem, skal jeg ikke yttre mig over, da jeg ikke har nogen Kundskab derom. — Det har ikke kunnet Andet end glæde mig at høre den Interesse, hvormed den ærede Minister har yttret sig om Jernbanerne paa denne Side af Beltet, da den unegtelig staar i Modsetning til den, som

flere af hans Forgængere have viist, og hvis de skulde komme saa vidt, som den høitærede Minister antydede, at der virkelig fra hans Side skulde blive Tale om at gennemføre Noget, skal jeg glæde mig meget til at se, hvad der kan komme ud deraf.

Oct. Hansen: Det forekommer mig, at Finantslovens Enkeltheder iaar kun kunne give Anledning til meget saa Bemærkninger, og de ærede Medlemmer, der tidligere have havt Ordet, have ogsaa kun kunnet paavise ganske faa Punkter, hvorved der virkelig var Anledning til at dvæle. Jeg tror derfor, at den meget ærede Conseilspræsidents Forventning om, at Finantslovens Behandling maa kunne afsluttes hurtigt, maa kunne gaa i Opfyldelse. For mig stiller Sagen sig saaledes, at jeg neppe tror, det vil være muligt for et Finantsudvalg i Nar at sidde og arbejde paa sædvanlig Maade i mere end een eller høist to Maaneder at det ikke vil være muligt for Finantsudvalget at trække det længere ud og navnlig ikke til en Tid, som svarer til den, hvori man ofte tidligere har behandlet Finantsloven. Jeg veed i alt Fald ikke, hvad man da vilde bestille, med mindre man maaske vilde falde ind i den Pragis, som af og til skal have været i Brug, nemlig at synges Jædrelandsfange. — De mere almindelige Bemærkninger om Regjeringens Finantspolitik, som den ærede Finantsminister har fremsat, kunde vel give Anledning til en meget udførlig og vidtløftig Besvarelse, og adskillige af de ærede foregaaende Talere have ogsaa været inde derpaa. Jeg skal ikke følge dem i saa Henseende, men indskrænke mig til at berøre en Enkelthed af denne Regjeringens Finantspolitik, nemlig Regjeringens Stilling med Hensyn til Jernbanebygninger; denne staar i umiddelbar Forbindelse med Finantsloven, saaledes som Sagen er bleven stillet. Den ærede Conseilspræsident har i det Foredrag, hvormed han forelagde Finantsloven, positivt udtalt, at det var Regjeringens Mening fremtidig at ville bygge Jernbaner for Statens Regning. Dette vil selvfølgelig i saa betydelig Grad lægge Beslag paa Landets Finantser, at det maa siges at være et meget væsentlig Moment i Regjeringens hele Finantspolitik, hvis vi virkelig skulle komme ind paa denne Bei. Ærede Medlemmer ville maaske tillade mig at dvæle noget herved, da det aabenbart er et meget vigtigt Skridt, hvorefter der er Tale. Det gjælder jo om intet Mindre end at forlade den Politikk med Hensyn til Jernbaneforholdene, som vi have fulgt i de tre sidste Nar, og i Henshold til hvilken der er blevet anlagt Jernbaner rundt omkring i Landet, uden at dog nogen af dem er kommen til Afslutning. Man er altsaa ikke ved den Erfaring, man gennem saadanne Jernbanens Drift kunde have indvundet, kommen til et Resultat med Hensyn til Systemets Nødvendighed eller ikke. At forkaste dette System og nu be-